

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. Iosephi Speranzæ, Congregationis Oratorii Fanensis
Presbyteri, Scripturæ Selectæ**

Speranza, Giuseppe

Coloniæ Agrippinæ, 1659

66. Cupidi miserâ servitute serviunt divitiis: ac proinde non sunt domini;
sed servi devincti catenâ divitiarum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-44265

Sol, ne movearis contra Gabaon. Stetitque Sol in medio cali, & non festinavit occumbere spatio unius diei. Idem præcepit militibus, ne quid de anathemate concupiscerent. Unus sibi aded immoderata vestem auream, & ducenta argenti drachmata, & regulam, auream tamen sustulit: & qui potuit Solem sistere, ne procederet, inquit Ambrosius, avaritiam hominum non potuit sistere, ne serperet. Ad vocem ejus Sol stetit, avaritia non stetit. Sole itaque stante confecit Jesus triumphum, avaritia autem procedente penè amisit victoriam, &c.

Ambros. 2.
off. 26.

Cupidi miserâ servitute serviunt divitiis, ac proinde non sunt domini, sed servi devincti catena divitiarum.

1477.

PUNCTVM LXVI.

Jerem. 16.
Nomi dy scant,
sed alieni.

August.
Psal. 48.

Lib. de vita
Erat. c. 26.
E. vel. 10.

Psal. 75.

Ambros. ibid.

Servi vobis Diis alienis, qui non dabunt vobis requiem die, ac nocte. Diis alieni sunt numi, quibus avarus die, ac nocte deservit. Alieni sunt, non proprii, quia non ille possidet, sed possidetur ab illis. Sic autem est. Qui cupiditate tenetur, possessus est, non possessor. Sic etiam Seneca: Divitiarum apud sapientem in servitute sunt, apud stultum in imperio. Ob hanc miseram servitutem sentit Ecclesiasticus, nihil esse iniquius, quam amare pecuniam. Quam ratione, ô Sapiens? Hic enim animam suam venalem habet: quoniam suarum est servus divitiarum. Quoniam in vita sua projecit intimam suam, id est, quia in argentum, & aurum, quæ plus quam vitam diligit, posuit viscera, & cor. Hinc tales à Propheta vocantur Viri divitiarum: & nihil invenerunt omnes viri divitiarum in manibus suis. Ubi Ambrosius. Bene viros divitiarum appellat, non divitiarum virorum, ut ostendat, eos non possessores divitiarum esse, sed à suis divitiis possideri.

In hoc sensu dixit etiam Job: Non sunt

A in manu eorum bona sua; ergo non sunt domini. Sic infert Gregorius. Bona, inquit, in manu habet, qui despiciendo temporalia sub dominio mentis premit: nam quisquis ea nimis diligit, se magis illis, quam sibi ipsa supponit. Multi justorum divites fuerunt, quorum mentem, quia eorum, quæ aderant, delectatio nimia non possidebat, bona illorum in manu erant, quia potestati animi subiecta tenebantur. At contra iniqui ita se totis desideriis exterioribus rerum appetitionibus fundunt, ut non magis ipsi habita teneant, sed ab his, quæ habent, captivâ mente teneantur, &c.

Job. 21.

Greg. ibid.

Non potestis Deo servire. & Mammonæ.

Perpulchra observatio Hieronimi non dixit se Dominum: Non potestis habere divitias, sed, Non potestis servire divitiis.

Matth. 6.
Hier. ibid.

Aliud enim est habere divitias, aliud illis servire.

C Job, inquit Chrysostomus, dives erat, non tamen pecuniæ serviebat, sed habebat divitias, et quæ, ut congruit, imperabat, nec erat famulus earum, sed dominus: sicut enim alieni patrimonii, hoc est, Dei dispensator, ita illa omnia possidebat, non modo aliena non rapiens, sed propria quoque indigentibus largiens, &c. hic non servit divitiis, sed huic divitiarum. Omnes servos divitiarum! Atque barbaros quosdam, inquit Tertullianus, quia verba vulgum est aurum, & copiosam, auro vincos in ergastulo habeat, & divitias malos onerant.

Chrys. hom. 22. in Matth.

Si aurum abundans tibi est, vide, ne Deus aureis compedibus te obstrinxerit, ingemiscere potius, &c. O quam his vinculis constructus Imperator ille Caligula, qui, ut Suetonius refert, contumaciter pecuniæ cupidine incensus, sæpè superimmissos auro acervos, patentissimo diffusis locis, & nudis pedibus spatiosus, & toto corpore aliquando voluntas est. Ut jumentum in pulvere, ita Imperator hic in auro est volutatus.

Tertull. de habit. mul. Servi divitiarum miser.

Eleganter Cyprianus de mancipio divitiarum: Suspirat, inquit, in convivio, vigilat in pluma, nec intelligit miser, speciosa sibi esse supplicia, auro se alligatum teneri, & possideri magis, quam possidere divitias.

Sueton. in vita Calig. c. 42. Caligula pecunia intemperans amator.

Cypr. Episc. l. 2. ep. 2.

AVARI